

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. seja, dné 24. novembra leta 1890.)

Ob 1/11. uri odpre dež. glavar dr. Poklukar sejo konstatujoč sklepčnost. Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi.

Posl. Klun poroča o proračunu dež. zaklada za l. 1891.

V generalni debati razvnela se je dolga razprava, kateri hočemo slediti na kratko v glavnih potezah:

Posl. Hribar razlagal je v dolgem izvrstnem govoru stanje slovenskega naroda v raznih pokrajinah. Izvrstni ta govor prinesemo v jedni prihodnjih številkih celoten po stenografičnem zapisniku, zatorej danes preidemo preko njega na daljno razpravo. Na koncu tega res izbornega govora čuli so se znaki priznavanja mej poslanci, kakor tudi mej poslušalci.

Dež. predsednik baron Winkler odgovarjal

je s stališča vlade na ta govor ter skušal zavračati in pobijati pojedine njegove točke. Govoril je tudi obširneje o shodu slovenskih poslancev in o programu zedinjene Slovenije. Ko prinesemo govor posl. Hribarja, ki je bil podlaga temu odgovoru, bomo se tudi morda še bavili z odgovorom dež. predsednika.

Posl. Šuklje govori s prva stvarno o številkah proračuna in primerja razne proračune prejšnjih let in o ugodnem finančijelnem stanju. Potem prestopi na politično polje in povedal je marsikatero jako umestno.

Posl. dr. Schaffer prestopi po kratkih splošnih opazkah na politični del generalne debate, ter skuša pobijati razloge posl. Hribarja, čegar govor imenuje „velik skozi okno govorjen govor“. Pravi, da zedinjena Slovenija se je zopet pokazala na površji in da od dne do dne stopajo jasneje na dan sklepi shoda poslancev v Ljubljani. Imenuje program slovenski revolucionaren, (Oho!) ki se brez sile ne da izvesti. O vnani politiki neče govoriti — pa vendar precej dolgo govori o tem predmetu.

Posl. dr. Tavčar odgovarja v daljnem izbornem govoru, katerega tudi hočemo prinesiti po stenografičnem zapisniku, zatorej se za danes ne spuščamo v podrobnosti, ker bodo tako čitatelji imeli priliko čitati glavne govore slovenskih treh govornikov v celoti. Tudi ta govor bil je vsprejet z živahnim odobravanjem poslancev in poslušalcev.

Posl. bar. Schwegel dal je s svojim govorom dozdej mirni debati — akoravno so vsi trije imenovani govorniki ostro šibali razne nedostatke našega političnega življenja — nekako značaj razburjenosti. Govoril je, ali je program slovenski izpeljiv? Ali je zedinjenje mogoče? Svari pred slabo politično odgojo. Omenja afere Kunigla. Tudi drugod govorilo se je o zedinjenji, na Koroškem oglasili so se slovenski poslanci proti njej (Klici: re-negati.) Ne mešajmo se v tuje razmere. Poteza se za koroškega Zabierowa — za Lahe, katere imenuje najzvestejše podložnike (Oho!) Na obstoječi državni obliki (dualizmu) se ne sme ruvati. Zaradi miru s sosedi je on proti zedinjenju. Govori o provokacijah, ter da se vedno napadajo osebe

in uradniki, ter postane tako strasten v svojih napadih, da narodni poslanci glasno protestujejo. Še le vsled tega se umiri in nadaljuje mirneje, a kmalu začne zopet kričati in protestuje, da se celi narodi, kakor Nemci, Lahi in Madjari dolže veleizdajstva! (Vkljub velicemu kričavemu patosu govor ni našel odmeva mej poslušalci — izvzemši klopi nemških poslancev.)

Posl. baron Apfaltrer n predlaga konec debate, glede na množino nabrane elektricitete. (Najbolj „električen“ pa je bil baš njegov prijatelj in strankarski somišljenik baron Schwegel. Opazka poročevalca.)

Posl. Hribar odgovarja baronu Schweglu, ki navaja stvarij, katerih nikdo ni govoril. Da pa mnogo Nemcev po časopisih kaže take namene, kakor se je reklo, to je resnica. Glede Italijanov omeni, da je ministerstvo samo razpustilo društvo „Pro patria“, kot državi sovražno. A on ni vsega naroda metal v jeden koš. Navaja dogodek iz leta 1866, kako je italijanska stranka v Spletu pričakovala zmagonosno italijansko brodovje, ki pa ni došlo, ker je bilo tepeno pri Visu. Če baron Schwegel brani koroškega dež. predsednika, češ, da se ga napada, a on se ne more braniti, mora reči, da je napadal tudi on nenavzoče zdravnike, ki se neso mogli braniti. Kar je rekel o Slovanih, da oni so poklicani braniti obali avstrijske, pri tem ostane.

Posl. Schwegel se opravičuje zaradi zdravnikov.

Posl. Svetec protestuje proti baronu Schweglu. Le nekateri Nemci, rekel je, obnašajo se tako kakor je slikal on, da bi proti vsemu narodu nemškemu bil govoril proti temu se zavaruje.

Sledi cela vrsta „faktičnih popravkov“, tako da posl. dr. Tavčar predlaga „konec faktičnih popravkov“, kar koristi vsaj toliko, da se stvar razvije hitreje.

Poročevalec Klun omenja v konečni besedi, da celo pod Stremayerjevim ministerstvom smo dosegli več nego pod Gautschem. Zaslomba naša je §. 19. Mi hočemo le administrativno zedinjenje z vladno podporo; mi nečemo trgati dežel in skupin, kakor nasprotna stranka, ki je hotela izločiti Galicijo in Dalmacijo, samo, da bi se potem lagleje širil nemški jezik v ostalih deželah. Celo Kočevje se

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

II.

(Dalje.)

Ko je izginil na zavutih kamenitih stopnicah vedočih iz cerkve v stolp, uprl sem oči na Julijo.

Stala je oprta ob stari nagrobni spomenik objemajoč z nežno roko kamen in zrla sanjavo na žarečo se sliko madone z detetom. Njena sveža, ljubezniva podoba in sivi, razkrušeni kamen činila sta nenavadno skupino. Družila se je poezija življenja s poezijo groba.

Približal sem se ji; moji tibi koraki je niso vzdramili iz globokih sanj. Stoječ ne daleč za njo zagledal sem se v njeno nežno, belo ročico počiva-jočo v mahu na kamenu. Skozi razpoklino na stropu sijal je na njo zlat žarek, da je v polnem krasu in belosti odsevala od temnozelenega poda, da se je jasno lesketal na jednom iz okroglih, nežnih prstkov obroček, in da je kamen v njem plapolal kakor ognjena solza.

Trenutek sem jo motril, srce mi je bilo bur-neje, dih mi je zastajal, kri stopala mi je v glavo, dokler se ni najedenkrat popolnoma spozabivši se sklonila moja glava in niso moja vroča usta zago-rela v ognjenem poljubu na mali, prekrasni ročici.

Hipoma je spolznila s kamena in pogled Ju-lijin obrnil se je v strah na-me; toda tudi jaz sem se naglo umaknil in pogledal navzgor. S stropa je namreč baš k mojim nogam padel kamen. Gori zagledal sem v lini Karla. Stal je na robu line in temni, jezni pogledi njegovi bili so premo v mene uprti.

Toda predno sem se iz neprijetnega presene-čenja mogel vzdramiti, zginila je podoba v lini.

Nastopni trenotki so bili mučni: Julija je stala v zadregi na strani s povešenim očesom, s temno zardelim licem in metulj na njenem klobučku, ka-terega je ustopivši v razvaline, snela raz glavo, prenašal jo vso težo položaja. Sreča, da je bil prašek na njega krilih samo naslikan! Ponašati se mo-rem, da sem tesnobo podobnih slučajev vedno igraje premagal; toda takrat sem stal molče v jednaki zadregi nasproti nji.

Stoprav šum Karlovih korakov v stolpu mi je povrnil običajno lahkomišelnost. Uprl sem hladno-

krvno, izzivajoče svoje oči na črni, z gotiškimi obo-kom okrašeni uhod v stolp, v katerem se je moral vsak hip pokazati tesni obraz razžaljenega soproga.

Kmalu prikazal se je Smělý, toda njegovo oko je bilo mirno, čelo brez gube in na lici se ni videla nobena sled razburjenosti. S počasnim kora-kom se mi je približal in mi z mirnim glasom sli-kal razkošni razgled s starega zvonika.

Vidno ni opazil usodnega poljuba in jezni blesk ljubosumnosti si je menda samo moja slaba vest mislila v njegovih očeh, ko je gledal z line. Iz dna sem se oddahnil in moj pogled je zdaj zna-tiželjno obstal na Juliji; razrešiti sem hotel iz lju-beznivih njenih potez učinek nemega razodetja lju-bavi, čegar samo za naju dva vidna sled je gorela na beli, okrogli njeni roki. Vender moje poizvedbe so bile zaman; pol od naju obrnena pritrjevala si je klobuček tako previdno in počasno, da mi je čipkasti rokav trdovratno zastiral njen profil.

Ostavili smo razvalino. Karel je bil po poti zgovoren, zato pa je napravljala molčečnost in zamiš-ljenost Julijina vidno nasprotje njeni prejšnji ve-selosti.

misli trgati v dva dela. Če bi pri nas Nemcev bilo, kakor na Češkem, bi še bolj silili na ločitev.

Zarad poznega časa predlaga prestop na specijalno debato. (Konec prih.)

Interpelacija do predsedstva vis. c. kr. deželne vlade v Ljubljani.

Gospodarska občina Draga v okraji kočevskem ima v svojej posesti velik gozd, v čegar jednom delu je drevje že tako dorasteno, da je zrelo za posekanje. Občani Draški sklenili so zaradi tega prodati les iz dotičnega dela gozda in pooblastili so načelnika gospodarskega odbora, župana Turka, da izvrši ta njihov sklep. Pavel Turk dogovoril je vsled tega s tvrdko Lavrič & družba v Trstu pogodbo, vsled katere bi bila ta tvrdka kupila les iz dotičnega gozdnega dela za 39.000 gld.

Načrt te dogovorjene pogodbe nesel je Pavel Turk k c. kr. okrajnemu glavarstvu v Kočevje kot oblastvu v gozdnih zadevah in pokazal ga c. kr. okrajnemu glavarju gospodu pl. Thomannu samemu, vprašal ga je, če se sme skleniti definitivna pogodba. Gospod okrajni glavar, vprašavši ga, če bi nameravana prodaja bila v korist občinarjem in dobivši pritrdjaven odgovor, izjavil je, da se more predložena mu kupnoprodajna pogodba skleniti brez skrbi, češ, da gozdno oblastvo nema nič proti temu. Pavel Turk, da bi bil stvari bolje gotov, poslal je k c. kr. okrajnemu glavarstvu še oba odbornika krajnega gospodarskega odbora Draškega vprašat, če od gozdno-policijske strani proti nameravani prodaji ni nikakega ugovora, odnosno, če se smé dati posekati omenjeni gozdni del. Tudi tema dvema odgovoril je c. kr. okrajni glavar gospod pl. Thomann isto ko Pavlu Turku in ko sta poleg tega zahtevala še pismeno rešitev svoje prošnje, delal se je c. kr. okrajni glavar gospod pl. Thomann razžaljenega, rekoč, da je njegova beseda pač vredna toliko, ko jednak odlok. Kmalu na to poslal je v Drago gozdnega uradnika, da zaznamuje drevje, katero bi se smelo posekati.

Pavel Turk, tudi s tem še nezadovoljen, šel je v tej zadevi v Ljubljano k gospodu c. kr. deželnemu predsedniku, ter ga je, razloživši mu ugodno kupno ponudbo firme Lavrič & družba, vprašal, če politično oblastvo ne bode nasprotovalo sklenitvi pogodbe. Gospod c. kr. deželni predsednik odgovoril mu je, da morejo Dražani kupnoprodajno pogodbo skleniti brez skrbi.

Sklenili so torej s tvrdko Lavrič & družba pogodbo o posekanju gozda, vsled katere je bila ta tvrdka opravičena začeti že letošnjo zimo sekati drevesa.

Dva meseca potem, ko je bila sklenjena pogodba, prejel je Pavel Turk kot načelnik gospodarskega odbora in kot župan v Dragi, od c. kr. okrajnega glavarstva v Kočevji prepoved, da se ne smé v Draškem gozdu posekati nobeno drevo in je bila ta prepoved motirovana s tem, da se je dotični del gozda v zmislu gozdnega zakona z dne 3. decembra 1852 proglasil kot gozd v varstvu.

Dražani prejeli so o sklepu pogodbe od tvrdke Lavrič & družba na račun kupnine 10.000 gld.,

katere so takoj mej seboj razdelili ter za nujne potrebe tudi že porabili. Ko bi sedaj imeli teh 10.000 gld. vrniti imenovani tvrdki — katere je uročila že tožbo — prišli bi nekateri iz njih gotovo na beraško palico. Zato so uročili dne 2. julija 1890 priziv proti prepovedi c. kr. okrajnega glavarstva. Ta priziv, dasi je rešitev njegova — ker se približuje zima — jako nujna, do danes ni še rešen. Dražani so torej v veliki stiski in v še večjih skrbéh gledé na uročeno tožbo kupiteljičino.

Ker visoki c. kr. deželni vladi ne more biti do tega, da bi materialno uničila vso občino, katera je v minolih letih brez tega trpela vsled raznih njim in ker se je kupnoprodajna pogodba s tvrdko Lavrič in družba sklenila še le po predidčem dovoljenji — če tudi le ustnem — c. kr. okrajnega glavarstva kot oblastva v gozdnih zadevah, vprašamo podpisani:

1. Je-li visokemu c. kr. deželnemu predsedstvu znano vse tu navedeno; in

2. ako mu je znano, ali hoče skrbeti zato, da se reši, kar najhitreje mogoče dne 2. julija 1890. od gospodarskega odbora Draškega uročeni priziv in da se vzdrži dovoljenje, dano Dražanom ustno po c. kr. okrajnem glavarju v Kočevji in po c. kr. deželnem predsedniku.

V Ljubljani, dne 25. novembra 1890.

Hribar, dr. Tavčar, Klein, dr. Papež, Mur-nik, Svetec, Pakiž.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. novembra.

Delavska razsodišča.

Ministerstvu notranjih zadev in trgovine se posvetujeta, bi li ne bilo umestno, da se osnujejo posebni uradi, ki bi posredovali mej delavci in delodajalci. V delavskih krogih so pa raznih mislij o tacihi uradih. Večina delavcev misli, da taki uradi ne bodo dosti koristili. Kjer je sporazumljenje mej delavci in delodajalci mogoče z lepa doseči, sporazumijo se tudi sedaj; v drugih slučajih pa taki uradi ne bodo mogli dosti pomagati.

Vnanje države.

Habsburški grad.

V velikem svetu aargauskega kantona se je predlagalo, da se Habsburški grad podari cesarju avstrijskemu, s pogojem, da se bode porabljal le za muzej, rodbinski grad ali pa pustil kot razvalina in če avstrijski parlament omogoči, da se reši vprašanje ob uravnavi Rene. Ta predlog pa ni prišel v obravnavo.

Srbska kraljica

nameravala je skupščini predložiti spomenico glede ločitve kraljevega zakona in pa gledé njenih pravic. Vladi pa iz raznih uzrokov to ni ugajalo in je napela vse sile, da je kraljico pregovorila, da opusti svojo namero. Vsa stvar bi itak ne bila dosti koristila, bila bi le voda na mlin opozicije. Garašanin se je že bil izjavil, da li bode pravice kraljice Natalije zagovarjal v skupščini. Vodja naprednjakov hotel je torej to zadevo si izkoristiti, da si pridob zopet popularnost.

Bolgarsko vprašanje.

Oficijozna „Svoboda“ objavila je drug članek o generalu Kaulbarsu. V tem članku se izvrača na generalovo netaktno postopanje, vsa krivda, da se

ni doseglo sporazumljenje mej Rusijo in Bolgarijo. Bolgarska vlada je tedaj imela najboljšo voljo, da se sporazumi z Rusijo, toda Kaulbars jej je vedno nasprotoval. Že v Lom Palanki je je jel napadati. Da ta članek ni objektivni, nam ni treba pristavljati. Iz vseh razprav po ruskih in bolgarskih listih, je pa jasno, da je krivda na obeh straneh in se baš v tej zadevi potrjuje, ker je nekoč trdilo „Novoje Vremja“, da v Rusiji diplomatje pokvarijo, kar pridobé vojaki na bojiščih.

Italijanske volitve.

Izid vseh italijanskih volitev še ni znan, toda toliko se že sedaj vidi, da je vladna stranka nekaj pridobila, radikalci in stranka bivšega ministra Nicoterre so pa precej zgubili. V Milanu, ki je dosedaj volil radikalce, izvoljena sta le dva radikalca, potem pa dva vladna pristaša. Jeden radikalnih kandidatov voljen je pa le zaradi tega, ker je v Italiji v velicah volilnih okrajih uvedeno nekako zastopstvo manjšine. Radikalni vodja Imbriani, ki je kandidoval v 13 okrajih, voljen je samo v enem. Te volitve so pa tudi hud udarec za iredento, kajti le dva ali k večjemu trije poslanci voljeni so na pdlagi iredentskega programa.

Parnell.

Za gotovo še ni odločeno, ostane li Parnell še vodja Ircev. Sam se še ni izrekel. Večina Ircev je, kakor se kaže zanj, duhovščina je pa vender nekoliko proti njemu. Parnell je protestant in že poprej nekateri katoliški duhovniki neso dosti marali zanj in sedaj mislijo, da je prišel čas, da se ga znebé. Na drugi strani so pa tudi mej duhovščino možje, ki ne vidijo uzroka, da bi Parnell odstopiti moral. Vodja angleške opozicije, o katerem je znano, da je jako strog v navedenih zadevah, se dosedaj o tej zadevi še ni izjavil.

Brazilijski kongres

je izročil ustavni načrt posebni komisiji, da ga pretresava in je odložil svoje seje, dokler komisija ne izdela svojega poročila.

Dopisi.

Od Male Nedelje 23. novembra. [Izv. dop.]

O tukajšnjih dogodkih „v Rožnem dolu“ bilo je v Vašem cenjenem listu natanko in večkrat poročano in s temi dopisi se zvečinoma zlagamo tudi mi. Za potrebo in dolžnost pa si štejemo neka mala pojasnila pristaviti in sicer:

Spoštovani gosp. pisatelj gotovo pri teh dogodkih ni bil navzoč, in tudi menda slišal ni tragedije od pričujočih, marveč od drugih organov, ki so celo reč povečali ter ljudstvo naše kot pravcate izgrednike po nemških listih razupili.

Da smo brali v dopisih stavke „da se vročerkvna mladina ni mogla vzdržati, lovila je za bajonete — dalje, da se je marsikomu kaj v rokah zasvetilo“, tega ne more nihče dokazati, in nobena obravnava na dan spraviti. Dokaz temu naj služi to, da, ko je žandarm znana mlada moža ustrelil, hotelo je ljudstvo pri boru gorečo svečo prerezati in umirajočemu dati v roke; a v vsi množici ni se našla oseba, katera bi pri sebi imela najmanjši nož, da bi se to zgodilo. Tudi ustreljenca nista imela nobene ostrine pri sebi, čemu tudi, saj sta bila več kot deset korakov od žandarma ustreljena.

Mi tukaj očitno konstatujemo, da naše mladine, katera itak na ta čudež dosti ne veruje, ni bilo niti jeden procent mej navzočnimi, kar priča

Ko nas je nosil čoln z uvelimi venci proti domu, zapadalo je že solnce za čudovite stene skal in jezera površje bliščalo se je zibajoč se v nebrojnih drobnih valčkih od njega ognjenih odsevov, kakor neštevilna bliščeča se zrcalca menjajoča vedno gibajoč se podoba in kraj.

Zarne ploščice so se zoževale, postajale redkeje, gasnile so in končno legel je na jezero tajinstven večerni somrak. Umolknili smo vsi; glas zvonov zazvenel je zopet od daleč, toda drugače od opoludne, tesno melanholično.

Nasproti sebe nisem videl drugega nego prijetne obrise glave, klobučka, njega umetnih cvetic in dveh metuljevih kril, kakor okusno iztrženo silhueto, toda vedel sem dobro, da v tem trenutku ne pristujejo obrazu molčeče Julije besede znane barokole, katero je zdaj zopet zapel naš gondoljer v tiho noč:

Signoru krásnou vozil jsem
lagunou hladkou sem a tam,
smích měla v oku, na rtu smích
a v bléém čele drahokam ...

Tu je zmotilo našega junaka v čitanji znamenje z zvonce. Z vzdihom je zaprl knjižico in jo nehote utaknil v naprsni žep.

III.

Pri obedu se je sestavil Vaclav s svojim polnočnim gostom — samozvanim don Juanom. Toda videti je bilo, da mu dnevna svitloba ne ugaja. Stal je ob salonovi steni tako skrušeno in ponižno, da je spominjal punčike, katero je principal po končanem samogovoru obesil na zadnjo kuliso. Včerajšnja rdeča barva njegovega obličja je oslabela v bledorožno, kotiljonov red, pavje pero in cinični nasmeh so izginili, in veliko motno oko je boječe zrló na dvigneno brado oskrbnikovo. Ko ga je oskrbnik predstavljal Vaclavu gospoda Petra Jahoda, pristava na tukajšnjem dvoru, delal se je potrti don Juan, kakor bi prvič v svojem življenji videl Vaclava.

Pri mizi je sedel mej Nino in Lucijo, najmlajšima cvetkama v venci oskrbnikovih možitve željnih hčerij, in je imel dovolj prilike izkazovati se viteza ali nežne plavke na levici ali ognjene črnke na desnici. Vender njegov pogled je počival kakor prikovan na krožnikovem robu in se le včasih dvigal k strogemu predstojniku, ko je ta povpraševal o žitu, o številu delavcev in sličnih stvareh.

Ali najedenkrat ga je tudi nagovorila oskrbnikova soproga: „A propoz, gospod Jahoda, slišala sem, da bode baje ključarjeva Irena igrala prvo

žensko ulogo v novi igri?“ — To vprašanje je spravilo pristava v nemalo zadrego. Zajecjal je za hip, da je tudi slišal nekaj sličnega.

„Gospodje diletantje neso baš preveč izbirčni“, nadaljevala je ošabna gospa zasmehljivo. „Prihodnjič bodo brez dvojbe pograbili pastirjevo Andulo. DrugEGA jim tudi preostalo ne bode. Dvojim, da bo hotela kaka devotka iz poštene meščanske hiše biti folija raztrgani princesi ključarjevi. Najmanj pa smejo upati, da bo katera mojih hčerij kedaj nastopila na odru, kjer bi prišla lahko v slično družbo. Ako se slučajno snidete z gospodom režiserjem, povejte mu to!“

Ubogi Jahoda, proti kateremu je bila ost poslednjih besed namerjena, je mirno povetil glavo in na njegovem obrazu je bila videti vsa muka slabe vesti.

„To bo krasna junakinja!“ nadaljevala je oskrbnikova soproga zbadljivo filipiko. „Rada bi jo videla, ko se bo postavila na visoki koturn gledališkega patosa, ko se bo predstavila občinstvu v svojem svinčenem semanjskem krasilu. To bo pre-mišljena, čučena igra — ali ni res, gospod Jahoda? — Vender slišala sem, da so vam odmerili v ti mnogo obetajoči predstavi tudi nekako imenitno ulogo?“ (Dalje prih.)

tudi to, da sta oba ustreljenca iz sosednih župnij. Kakor se v obče pripoveduje, je večina naših fantov po nasprotni poti prišla od večernice, in ko so čuli strel, bežali so na nesrečno mesto, kar je dalo povod, da so sedaj nesrečneži pod ključem. Toliko v pojasnilo! Malonedeljski.

Iz Dobregapolja 23. novembra. [Izv. dop.] Gospod urednik, dovolite mi nekaj vrstic v Vašem cenjenem listu. Govoril bom kratko. Pred par dnevi zanesla me je pot v prijazno Zdenko vas, kjer je sedež sedanjega župana naše občine. Gredé po vasi mimo županove hiše, ugledam novo nabito polo na steni. Stopim bližje in glej: v slovenski vasi popolnoma slovenske občine diči se na hiši narodnega župana napis v blaženi nemščini. Bil je neki „Aufruf“ na občine kočevskega okraja za pobiranje milodarov pogorelcem neke kočevske vasi. Kaj naj si človek misli? Koliko Dobropoljcev pa je, ki bi razumeli to? Če rečem nobeden, ne bodem se dosti zmotil. Kolikor jih je, privadili so se tu-jemu, nemškemu jeziku pri vojaki ali pa pri krošnjarenji na Dunaji. Kakšen pa je ta jezik, vé vsak; nihče izmed teh ne bi razumel in si vedel tolmačiti pravilno pisane nemščine. Na prste pa lahko seštejemo tiste, ki govoré vsaj približno pravilno nemški. Kaj naj dela torej nemška nabita pola na županovi hiši? Rad bi znal, koliko milodarov se bode nabralo na ta „Aufruf!“

Našega g. župana pa si usojam vprašati: vé li on, da županuje v slovenski občini, kjer skoro nihče ne razume nemščine in pa, čemu okrajno glavarstvo v Kočevji pošilja nemške dopise, ne vé li, kaj mu je storiti? Poslati dopise nazaj in zahtevati slovensko uradovanje. Hoče li tudi on delati, kakor delajo, žal, drugi slovenski župani našega okraja, namreč: plesati, kakor jim gode naš gosp. okrajni glavar?

Iz Kranja 25. novembra. [Izv. dop.] Dne 23. t. m. priredila nam je naša vrla čitalnica jako lep večer. Vse točke zabavnega vsporeda vršile so se točno in gladko. Godbeni kvartet gospica Rakovec in gg. prof. Grdinič, Ivan Pezdich in C. Pirc pogodili so svojo nalogo uprav izvrstno. Osobito se nam je zahvaliti g. prof. Grdiniču, ki se je v svoji blagonaklonjenosti iz Ljubljane potrudil k nam.

Samospjev g. Drukarja dopadal je v obče. Šaloigra „Filozof“ vršila se je precizno. Izmed predstavljalcev omeniti je v prvi vrsti gspč. Götzl-ove, katera je z njej lastno spretnostjo predložila nam mojstersko, kakor, da je igranje njen poklic, ne baš lahko ulogo že bolj priletne, a še vedno zaljubljene kokete g. Komarjeve.

Posebno iznenadila pa nas je gspč. Zmagoslava Prevčeva. Mlado, presrčno, a tudi nagajivo Minko predstavljala je tako naravno in izborna, da bi tudi najostrejši kritik ne imel ničesar izpodbiti ali pristaviti. Zaradi tega pa tudi prav pristrčno čestitamo k temu prvemu nastopu na odru. Gosp. Drukarja stari, a vedno burkasti veseljak Muha prilegal se je nam vsem. Želeti je torej, da nastopi še večkrat rečeni gospod v tacihi ulogah, katere ume tako živahno in ne prisiljeno uprizorjati. Gosp. V. Kokalj, ki je tudi prvič nastopil, pokazal je takoj, da tiči v njem spreten igralec. Ubral je in izvršil svojo stvar prav dobro. Nadejati se nam je, da s časom postane izvrstna podpora našemu diletantskemu gledališču. Tudi gosp. Tonejc zadostil je svoji nalogi.

Zaključek veselici bil je plesni venček, ki sicer ni trajal do ranega jutra, a bil vender živahen z ozirom na tukajšnje neugodne družabne razmere.

Splošni obisk bil je poveljen. Želeti pa je, da bi se še mnogi, katerega smo 23. t. m. v čitalnici pogrešali, bolj zavzel je društveno življenje, a tudi mnogi, čegar imena dosedaj zamaš iščeš po imeniku, upisal mej čitalniške člane. Le potem bode čitalnica zbirališče narodne inteligencije, bodisi že ta posvetna ali ne.

Domače stvari.

— (H Kalanovi obsodbi.) Priča Pavel Kos, 67letni posestnik iz Črnevasi, katerega je predsednik sodišču, deželnega sodišča svetnik gosp. Pleško zaradi hudodelstva goljufije po krivi izpovedbi dal odpeljati v zapor, izpovedal je takoj drugi dan preiskovalnemu sodniku, da je krivo pričal, rekoč: Ni res, da bi ne bil šel volit, ko bi ne bil dobil goldinarja. Povedal je tudi, da ni bilo niti govora ob odškodnini za pot. Vsled tega je državno pravdnštvo proti Kosu ulo-

žilo zatožbo zaradi hudodelstva goljufije. Ko je Kos priznal svoje hudodelstvo, bil je iz zapore izpuščen. Ob obravnavi bomo poročali.

— (Z Dunaja:) Za kraljem holandskim napovedana je desetdnevna dvorna žalost od 27. t. m. do 6. decembra.

— (Imenovanje.) Poštna oficijala gosp. Fran Dolenc in Ferdinand Parazzi v Gradci imenovana sta poštoma kontrolorjema.

— (Zopet kaj novega.) V Dunajskem listu čitamo, da naš naučni minister namerava zopet kaj izredno novega. Odredil bode nekda, da imajo dijaki srednjih šol nositi raznobojne čepice, kakor je to v Nemčiji običajno. Za vsako šolo določena bode gotova barva. Srečni dijaki!

— (O Kochovem zdravljenju sušice) izjavil se je slavn dr. Billroth na Dunaji, da treba glede količine zdravila največje previdnosti. Sicer bode pa trajalo še več let, predno bomo o zdravnih uspehih tega sredstva kaj vedeli. Za sedaj treba skrbno opazovati prikazni.

— (Klub amaterjev-fotografov v Ljubljani) je v zadnji seji sklenil, da razširi društveno delovanje in najme lastno stanovanje, do katerega bode imel vsak ud vedno pristop, in v katerem se bode nahajal društveni laboratorij z vsemi pripravami za izdelovanje negativnih in pozitivnih slik. V ta namen rabi društvo primerno, nemeblirano sobo s posebnim uhodom, če je mogoče, bolj v središču mesta. Dotične ponudbe sprejema odbor (Virantova hiša, I. nadstropje).

— (Grozna nesreča.) Dne 14. t. m. je Voltej Einspieler, brat župnika in poslance Einspielerja in posestnik v Svečah, lan sušil. Lan je bil že precej suh in se je unel iz neznanega uzroka. Voltej Einspieler je skušal ogenj pogasiti, pri tem ga je dim skoro zadušil in obleka je začela goreti na njem. Brez zavesti zgrudil se je pri vratih, skozi katere prej ni brž našel izhoda, ker je bila soba dima polna. Da mu nista prišli na pomoč dve ženski, bi bil revež popolnoma zgorel. Vsled opeklin umrl je čez 36 ur po groznih mukah. Rajnik bil je poštenjak in zanesljiv rodoljub. Blag mu spomin!

— (Z Reke) odpotovala sta v Berlin proučevat Kochovo metodo zdravljenja sušice: dr. Catti in dr. Kiseljak, iz Opatije pa dr. Schwarz.

— (Vreme.) Danes zjutraj dobili smo zopet sneg. Ker je poprej deževalo in je sneg na mokro zapadel, je po ulicah in trgih veliko blata. Snežilo je danes ves dan.

— (Posojilnica v Tinjah) otvorila se je dne 16. t. m. Navzočnih je bilo 40 posestnikov. Pristopilo je k posojilnici takoj 28 posestnikov, ki so uplačali za 239 glid. deležev. Posojilnica bode uradovala vsako nedeljo od 10. ure dopoldne do 2. ure popoldne.

— (Vabilo na Preširnov večer,) katerega priredila „Dolenjsko pevsko društvo“ in „Narodna čitalnica“ dne 29. novembra 1890 v prostorih „Narodnega doma“ v Rudolfovem. Program: I. 1. H. Volarič: „Za dom“, moški zbor. 2. A. Hajdrih: „Nesem Nemec, dekletu lepo“, čveterospjev. 3. Dr. G. Ipavic: „Lastavici slovo“, mešan zbor s čveterospjevom. II. „Vdova in vdovec“, vesela igra v jednem dejanji. III. Ples, pri katerem svira oddelek meščanske godbe. Začetek točno ob 1/28. uri zvečer. K obilni udeležbi vabita ude narodnih društev odbora.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredi v 3. dan decembra meseca 1890. leta akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji v spomin devetdesetletnice rojstva dr. Fr. Ks. Prešerna s prijaznim sodelovanjem Blaženke Kernic-eve, nekaterih gg. članov sl. „Slovanskega pevskega društva“ in sl. hrvatskega akad. društva „Zvonimira“. Vspored: A. Pozdrav predsednikov. 1. A. Hajdrih: „Hercegovska“, moški zbor. 2. Slavnostni govor, govori gosp. dr. Matija Murko. 3. a) Aimé Maillart: Arija Rože iz opere „Puščavnikov zvonček“, b) Iv. pl. Zajc: „Domovini i ljubavi“, sopran-solo, poje gospica Blaženka Kernic-eve, na klavirji spremlja g. V. Foerster. 4. * * Čveterospjev, pojó člani sl. „Slovanskega pevskega društva“ gg. V. Chladek, J. Stiebler, Fr. Skřivanek, Al. Stejskal. 5. A. Foerster: Transkripcija „Po jezeru“, svira na klavirji g. V. Foerster. 6. a) F. Janda: „Venček slovenskih narodnih pesmij“, b) Sl. Katkič: „Sbogom more“, brač-solo s spremljevanjem zbora, udarja tamburaški zbor slav. hrvatskega akad. društva „Zvonimira“, solo gospod J. Bartulič. 7. A. Foerster: „Pobratimija“, moški zbor. B. Zabavni del. Pevske zборе vodi častni

pevovodja gosp. Jan Jifík. Lokal: Hôtel „Goldenes Kreuz“, VI., Mariahilferstrasse 99. Klavir Czapka. Začetek točno ob 8 uri zvečer. Prostovoljni darovi se hvaležno vsprejemajo. Čisti dohodek namenjen je „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 26. novembra. Udeležba pri zborovanji političnega društva ogromna. Vsi govori naudušeno odobravan. Zbor sklene jednoglasno zahvalo ministru Falkenhainu za odposlanje tajnika Pirca. Izreče se jednoglasno zaupnica poslancema Einspielerju in Muriju za njuno vrlo delovanje za narodne pravice, ter prošnja, da jih zastopata še nadalje. Poučni govor tajnika Pirca posebno odobravan. Slava vrlim zavednim koroškim Slovincem!

Trst 26. novembra. Deželni zbor vsprejel predlog, s katerim se popolnoma pridružuje sklepu železnične konferencije v Celovci dne 28. julija glede zgradbe železnične proge iz Divače v Loko in iz Loke čez Karavanke in Rožno dolino v Celovec.

Beligrad 26. novembra. Adresa večine v skupščini izraža zadoščenje, da so odnosi Srbije z vsemi državami povoljni, prijateljski. Srbije politiko odobravaljo vse velevlasti. Zahvaljuje se tem velesilam za to, čuti skupščina dolžnost, presvetlemu carju bratskega naroda ruskega izreči srbskega naroda globoko zahvalo. Car dal je, kakor vsekdar, tako tudi v najnovejšem času mnogo dokazov svoje blagonaklonjenosti za Srbijo in za narod srbski.

Berlin 26. novembra. Državni budget za leto 1891/92 iznaša 1130,645.888 mark. Za državno vojsko treba bode 25,754.707 mark več.

Kolonj 25. novembra. Naznanjajo se povodnji iz Renske provincije in z Vestfalskega. V Bochumu je povodenj razdejala mestni vodovod. Železnični promet mej Weselom in Winterswyckom pretrgan. V Bocholtu ustavile vse tovarne delo. Velika beda. Rena še vedno narašča.

Kodanj 25. novembra. V Vzhodni Jutlandiji velika povodenj.

Rostock 25. novembra. Nižji deli mesta so preplavljeni.

Elberfeld 25. novembra. Listi javljajo: Pri včerajšnji povodnji pet ljudij utonilo, dva mosta je voda vzela.

Warnemünde 25. novembra. Šetališče ob morji deloma voda odnesla. Voda še narašča.

Beligrad 25. novembra. Kakor se čuje, dovolil je ruski car, da sme več srbskih častnikov ustopiti v ruske vojaške zavode, Srbska vlada zahvalila se je carju na tem novem dokazu naklonjenosti.

Beligrad 25. novembra. Več Beligradskih dam iz najodličnejih rodbin napravilo je društvo, katero bode podpiralo in pospeševalo namene društva „Velika Srbija“. Dame bodo tega društva pokroviteljstvo ponudile kraljici Nataliji.

Rim 25. novembra. Znan je izid 455 volitev. Izvoljenih je 357 vladnih pristašev, 10 poslancev negotove politične barve, 25 članov leve, 10 desne opozicije, 41 radikalcev in socialstov. Ožjih volitev bode 51.

Carigrad 25. novembra. V Adani pričela je kolera. Karanténa, ki je bila že proglašena severno od Seleske, raztegnila se je do Anamura.

Bukurešt 25. novembra. Za holandskim kraljem napovedana tri tedne trajajoča dvorna žalost.

Bukurešt 25. novembra. Prestolonaslednik vrnil se s svojega potovanja iz Berlina. Na kolodvoru vsprejeli so ga kralj in ministri.

Lille 25. novembra. Na kolodvoru v Barwinu trčil je osební vlak s tovarnim vlakom. Devet potovalcev ranjenih.

Roubaix 25. novembra. Ob 6. uri zvečer nastal je v tkalni tovarni Prouvost-Screpelovi velik požar, ki je tovarno uničil. 600 dalavcev brez zaslužka. Še pozno v noč je gorelo in so morali sosedne hiše izprazniti. Škode je 800.000.

Razne vesti.

* (Mesto Dunajsko — univerzalni dedič.) Na Dunaji umrli grof Jurij Waldstein je v svoji oporoki mesto Dunajsko določil za univerzalnega dediča.

* (Difteritida.) Bakteriološke preiskave v Berlinu pod nadzorstvom dr. Kocha so pokazale, da je vzrok difteritidi tudi neki poseben „bacillus“. Sedaj zbirajo zdravniki, da tudi za to bolezen najdejo kako zdravilo.

* (Potres) bil je včeraj dopoldne ob 10. uri v Dürnkrotu in v Požunu. Trajal je dve sekundi. V inmostu bil je potres popoln.

* (Napoleona III. smrt.) Bivši ordonančni častnik Napoleona III., grof Herison, poroča v 15. zvezku svojih spominov, kaj je prouzročilo smrt francoskega cesarja. Cesar je bolehal za kamnom v mehurju. V januarju 1873. leta dal se je v Angliji operirati. Operacija se je bila posrečila. Razun specialista Henrika Tomsona, zdravil je cesarja tudi zdravnik W. Gull. Poslednji mu je dajal slednji večer klorala, da je cesar ložje spal. Nekega večera mu ga je dal preveč, in zaradi tega je cesar umrl. Cesarjev zaupnik grof La Chapelle je drugi dan nehoté bil priča, ko sta se angleška zdravnik prepirala in je Tomson očital Gullu, da je otroval cesarja. Herison omenja v svojih spominih, da je tedaj že bilo vse pripravljeno, da se obnovi francosko cesarstvo, cesar se je imel v kratkem povrniti v Pariz.

* (Most na verigah čez Bospor.) V Carigradu se je osnoval konzorcij, ki hoče zgraditi most na verigah čez Bospor, in se je obrnil že do turške vlade za koncesijo. Ta most, ki bo zvezal Evropo z Azijo, se bo zgradil iz Serail-Bourmou-a v Haidr pašo, kjer se začne anatolska železnica.

* (Tobačne delavke pri španjski kraljici.) Ker je v Parizu pogorela velika tobačna tovarna, sklenile so delavke prositi kraljico pomoči. Zbralo se jih je deset tisoč in šle pred kraljevo palačo. Kraljica dala je povelje, da naj ženske odberó deputacijo, katero hoče vsprejeti. Kmalu je stalo pred cesarico šest delavk v narodni španjski noši. Imele so pri sebi štiriletnega dečka (starost kraljeva), katero je s kratkim nagovorom pozdravil vladarico. Kraljica je ganena objela dečka. Delavke so sedaj objele kraljico in to je bil nepopisen prizor. Kraljica je jim takoj dala 1000 frankov, obljubila, da bode jim še poslala daljne pomoči, pred vsem pa skrbela, da se zanje osnujejo začasne delarne, dokler se ne sezida nova tovarna.

* (Rešenci turške ladije Ertogrul.) Kakor se piše iz Tokia ruskim listom, je ruski konzul japonski vladi naznanil, da se rešenci turške ladije Ertogrul lahko na ruski ladiji „Moskva“ povrnejo v domovino. Japonska vlada je pa ponudbo odklonila, izjavivši se, da bode že sama skrbela za povrat nesrečnikov, ker je ladija prišla z oficijalnim poslanstvom.

* (Elektrika v kuhinji.) Gostilničar v Parizu je dal v kuhinji napraviti več strojev, katere bode gonila elektrika. S stroji se bodo mlele kosti, precejala juba, čistili noži, pekla pečenka, umivali krožniki in steklenice, ter prazila kava.

* (Izseljevanje v Afriko.) V Napolji snuje se afriško društvo, katero ima namen pospeševati izseljevanje Italijanov v Afriko.

* (Šivilje za plašče) so letos v Berlinu brez vsega dela, ker so vsled povišane carine izostalo vse naročbe iz Amerike.

* (Rastlinska hrana.) V Filadelfiji je verska družba, katere člani se strogo ravna po načelu: „Ne ubijaj!“ in zatorej ne jedo nobenega mesa. Ta verska družba ni nova, temveč se dobi v tem mestu že štiri ali pet pokoljenj, ki neso jedla mesa. Ti vegeterijanci so zdravi in bistroumni.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuči:

25. novembra.

Pri **Malič:** Engländer, Kraner, Falk, Engel, Kohn, Spitzer z Dunaja. — Lovce iz Kočevja. — Heller, Fritsch iz Solnograda.

Pri **Slonu:** Töpfer, Weiss, Kracht, Haffelner z Dunaja. — Carbonaro, Freund iz Trsta. — Spitzer iz Budimpešte. — Redl iz Serajeva. — Dr. Lusenberger iz Zadra. Pri **avstrijskem cesarji:** Mayer z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

24. novembra: Ivan Čadež, bivši železniški uradnik, 38 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Marija Beve, gostija, 58 let, Frančiškanske ulice št. 6, za vnetjem prsne kožice.

25. novembra: Fran Dolinar, delavčev sin, 4½ leta, Cesta v Mestni log št. 4, za grižo.

26. novembra: Janez Zalar, gostac, 86 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

V deželni bolnici:

24. novembra: Jakob Glavič, gostac, 50 let, za rakom.

25. novembra: Marija Kermelj, dninska, 40 let, za plućnico.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 65	Špeh povejen, kgr.	66
Rež,	4 55	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno :	3½
Oros,	3 09	Mleko, liter :	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 55	Telečje	60
Koruz,	5 20	Svinjsko	56
Krompir,	2 23	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec.	45
Grah,	10	Golob	15
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	178
Maslo,	88	Slama,	178
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	680
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	440

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
25. nov.	7. zjutraj	720.5 mm.	28° C	brezv.	megla	7.00 mm.
	2. popol.	721.6 mm.	6.2° C	sl. szh.	obl.	snega
	9. zvečer	722.9 mm.	3.7° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 4.2°, za 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.05	gld. 88.20
Srebrna renta	85.15	88.20
Zlata renta	107.85	107.60
5% marčna renta	101.25	101.30
Akcije narodne banke	97.9	97.7
Kreditne akcije	294.50	29.75
London	115.25	115.30
Srebro	9.11	9.10½
Napol.	5.45	5.45
C. kr. cekini	56.47	56.50
Nemške marko	250 gld.	130 gld. 25 kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	184
Državne srečke iz l. 1854	100	101
Ogerska zlata renta 4%	101	20
Ogerska papirna renta 5%	99	35
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	114	25
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Za pomočnika

priporoča se pri kakem **grafičnem ali večjem gospodarskem oskrbništvu** učenec, ki je končal z dobrim uspehom deželno gospodarsko, sadje- in vinorejsko šolo. Star je 19 let, krepek in sposoben. — Ponudbe pod naslovom **J. B. upravnistvu „Slovenskega Naroda“.** (855—3)

Učenca

ki je dovršil drugi razred srednje šole, je čvrste in zdrave postave in poštenih starišev, **vsprejemem takoj v svojo prodajalnico.** Dečki z dežele imajo prednost.

(865—2) **J. C. Holzer,**
trgovec na Dunajski cesti v Ljubljani.

Pisar.

Za svojo pisarno iščem zanesljivega in izurjenega pisarja, ki bi tudi zmožen bil malega koncepta; ponudnik naj imenuje zahtevano plačo; ustop 1. dne januarja 1891.

Ormož, dne 25. novembra 1890.

Dr. J. Geršak,
c. kr. biležnik.

Posestvo na prodaj.

Tri četrti ure od Ljubljane, v prijaznem kraju, proda se hiša s 6 sobami, 2 kuhinjama, kletjo in hlevom. Pri hiši je zidan vodnjak, vezan, z opeko krit kozolec, 2 orali zemljišč, in sicer njive, pašnik in lep zasajen vrt.

Več se izve iz prijaznosti pri upravnistvu tega lista. (858—2)

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežejše in najuplívnejše vrste medicinsko olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri plućnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trikotnih steklenicah 1 gld. (793—10)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

Da ni v lovski sezoni in v mokrem jesenskem času mokrih nog, trdih čevljev.

doseže se z

J. BENDIK-a
v Št. Valentinu

c. in kr. patentovano, vodo neprepustajočo

redilno maščo za usnje

kar kažejo že nad 15letne skušnje in potrjujejo že stotine priznanih pisem ter se rabi za lovske čevlje pri Najvišjem dvornu.

Za likanje čevljev in konjske oprave se pa nadalje priporoča po ravno tem izumljena c. in kr. privilegovana (714—8)

tinktura za likanje usnja

ki naredi usnje lepo svetlo in je varuje, da ne poka, se ne lomi in rudi in torej usnje dalj časa ohrani.

Redilna maščo za usnje. Tinktura za likanje usnja.
1/1 škatlja 80 kr. 1 liter gld. 1.20.
1/2 škatlje 40 „ 1/1 steklenica —.80.
1/4 „ 20 „ 1/2 steklenice —.40.
1/8 „ 10 „ 1/4 „ —.20.

Prodajalcem na drobno dovoljuje se rabat. Zalogo v Ljubljani imata Schussnig & Weber, ne več Krisper.

! Pred ponarejanjem se svari!

Št. 21.495.

Razglas.

Da se zagotovi

dobava hrane in priprege za odgonce pri odgonski postaji v Ljubljani za 1891. l.,

vršila se bode v **četrtrek dne 27. novembra t. l.** od 10.—12. ure dopoldne pri tukajšnjem uradu minuendo licitacija.

K tej licitaciji vabijo se podjetniki s pristavkom, da je udeležiteljem 50 goldinarjev varščine položiti.

Mestni magistrat Ljubljanski kot odgonska postaja

dne 18. novembra 1890. l.